

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALA. . . . 50 BANI

Acastă fôia ese uă dată pe săptămână :
DUMINECA
Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți sêu prin postă, trâmîțînd prețului.
Abonamentele neplătite și scrisorile nefran-cate se vor refusa.

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE . . . 55 BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI
Pe an pentru capitală . . . lei noi 24.
Pe jumătate an . . . » » 12.
Pentru districte pe an . . . » » 27.
Pe șese luni . . . » » 14.
Pentru străinătate pe an . . . » » 30.
Reclame și inserțiuni linia . . . » » 2.
Anunțuri, linia . . . Banf. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

CATRE CITITORII DIN CARACAL

Redacțiunea rógă pe Domnii ce datoréză pen-tru diare corespondentului nostru din Caracal, ca să bine-voiască a se achita cât mai în grabă spre a nu fi publicați în **CATASTIHUL DRACU-LUI**, ca răpitori bucăței de pâne din gura săra-cului.

Teatru cel Mare.—Juei la 12 August 1876, *Mare repre-sen-tațiune extraordinară*, dată de d-nu THEODOR POPESCU; se va juca piesa : **BANI, GLORIA și AMORUL**, Vodevil în 5 acte, tradus de E. CARADA, musica de d-nu A. FLECHTENMACHER.

SUMARIU

1. Cine-î Domnul, poezie de EXELA.
2. Săptămâna, de TITI.
3. Iarăși Cuconului Lascarache, poezie de CLUCERU CIOCAN ot FEFELEIU.
4. Una alta, de AL.
5. De observat și admirat, de AL.
6. Diarul Presentul, de VALE LUNGĂ.
8. Ghimpișori, de EGO.
9. Diare noi.
10. La un pamfletar, poezie de DAMAFAGA.
11. Corespondența provinciale prin Telegraf, de ARGOS.
12. Rectificare.

CINE-Î DOMNULŪ ?

Cine-î domnulū care trece
Cu un aerū așa rece,
Așa mândru și 'ngânfatū ?
Cu scumpete îmbrăcatū ?
Este elū vre unū bancherū,
Vr'unū vestitū milionerū ?
Him !

Domnulū e unū diaristū
Catargiescū-Mavroghenistū.

Cine-î domnulū din trăsură
Care face-atăta gură,
Sē s'abata toți din căle,
La ivirea Dumisale ?
Este ore vr'unū omū mare,
Demnū d'ua astū-felū de onóre ?
Him !

Domnulū e unū fostū clapistū
Din regimulū șisū Crawlistū.

Cine-î domnulū ce supedă
Cu o jună amorédă,
Sub unū cort la Grand-Hôtel,
Unde dai lira p'unū felū ?

Este elū vre-unū bogatū
Ce la bursă-a căștigatū ?
Him !

Domnulū e unū fostū chematū
Din senatulū disolvatū.

Cine-î domnulū ce clădesce,
Unū palatū ce strălucisce,
Pe uă stradă principală,
Parc'arū fi vilă regală ?
Este elū vr'unū Dimidoff,
Sēu măcar unū Mencicoff ?
Him !

Domnulū e unū casierū
De sub fostulū ministerū.

Cine-î domnulū care tōcă
Și în cărți mereū totū jōcă,
Deci și sute mi de lei
Cu coțcarī și cu mișei ?
Este elū vr'unū omū ce ține
În arendă ce-va mine ?
Him !

Domnulū e unū fostū samsarū
Sub regimulū gheșeftarū.

Cine-î Domnulū care face
În toți anii cândū îi place,
Lungī voiage la Paris,
În alū lumii paradis ?
Este elū vr'un lord Englezū
Saū vr'unū principe chinezū ?
Him !

Domnulū e unū fostū zapciū
Din guvernulū Catargiū.

Dēră vesela bacantă
Ce s'arată elegantă,
Și d'aprobe e sbărcită,
Peste totū sulemenită,
Cine ore este ea ?

E virtutea vai de ea !
Astū felū cumū o 'nțlegiatū
Cel ce erī ne cărmuiaū,
În desfriulū celū mai mare.
Spre a patriei perđare ! **Exela.**

SĒPTĒMĀNA

Sēptēmāna acēsta, ca și sēptēmāna trecută, sci-rile de la Babina-Glava, concordă fōrte cu cele dela Tucă-na-Glava, așa că victoria lui Udrina-Glava nu mai pōte fi pussă în dubiū de cât în gla-vele prōste.

Uă telegramă dela Babina-Glava, primită chiar în momentul acesta de Cicio-Pencio de la cassa de de-posite și de consemnațiunii din Bucuresci, certifică că, în urma luptei decisive anunțiată de Ciernajeff, după ce Fedajeff a făcutū prafū și pirjolū 228 de bataliōne de Turci, Egyptiani și Circasieni, luādu-le tunurile, tutunurile și bulgururile, a 'nhățatū între prisionierī chiar pe unū seidū alū lui Hoțomanū-pașa care evaluéză mai cât stăpānă-seū...

Uă altă telegramă dela Tucă-na-Glava, cu a-ceeasī dată și priimită de Cicio-Menelas de la bețu-rile gazōse din Bucuresci, certifică erāși că, în aceeași oră, în urma luptei exterminatōre anunțiată de Fe-dajeff, după ce Cernajeff a făcutū pulbere și puzde-rii 448 de regimente de Druidi, Maroniți și Căpcă-uni, luādu-le lafurile, talafurile și pilafurile, a ru-gatū pe Alteța-sa Milānuță s'o croiască spre Beli-gradū... conformū usulū heroilorū dela Oltenița și Predeal.

Retiraaaade... MARCHE!!!

Unū singurū punctū, — citiți *pontū* — mai in-grijea pe heroii dela Babina-Glava, Udrina-Glava și Tucă-na-Glava: lipsa unū mostenitorū la thronū...

Și aveaū dreptate bravii noștri vecini, pentru că la ce le-arū fi servitū atătea victorii repurtate, — fie dișū între noi : numai și numai pentru întărrea dynastiei, — cu Milānuță fōră heređi ?..

Dēră... vorba ata : când vrea Dumneđeū, dā bi-nele cu carul de crapă și dracul de cfudă...

Una-suta-una, — pe rōndū ca Dună, — salve de Krupp... de cireșū, anunțiară Beligradulū, dela uă margine la alta, că dynastia vecinā, s'a assicu-ratū în fine de mostenire... de sexū masculinū, de numărū singularū...

Trāiască dynastia sērbescă !

Acum intēmplă-se, dōmne feresce, ori-ce s'o 'n-tēmpla, suntemū assicuratī de pırtea acēsta, pen-tru-că, la ori ce eventualitate, putemū repeta ve-chiul dictonū dynasticū « *le roi est mort, vive le roi !* »

Cum vedeți dēră, belle lectrițe și pociți lectori, în Serbia, Mautenegru, Herzegovina, Bosnia și Bul-garia, trebile, — și *treghile*, — s'au pusū pe callea bună...

Ceea însă ce admirăm mai mult este că, în modestia lor, egală cu heroismul, autorii atator fericii nespuse, se lădă unii pe alții de ceea ce au făcut, prin inteligență, prin voință și prin perseverență pentru Patria...

Ast-fel Milan stăruie a face să se creadă că Risticul l-a pus la cale să declare resbellul, Risticul că principessa Naftalia l-a dat ghesu era principessa Naftalia că...

Cine mai știe ce? — Pote că Ucigă-lu-toca, în chipul de șerpe, ca pe moșa Eva în Paradis, ca pe Clotilda lui Maximilian în Mexic...

O, femei, femei! ați fost, sunteți și veți fi tot d'a-una aceluiași și era aceluiași!

Moralitatea anse ce putem trage noi, poporele bravoslavnice, din fericițiile serbesce, cari se fie ore?

Să vă spunem tot noi decât nu pricepeți...

Primo. — Dicătorea ne învață că «cine riscă câștigă» și faptele ne certifică adevărul acestei dicături, probă că Serbiile au riscat și au câștigat să le ajungă unu seculu și mai bine; noi n'am riscat nimic și n'am câștigat nimic, și tocmă de aceea aprobăm eliminarea neutralizatorului Kogălniceanu care n'a vrut să risce nimic, și tocmă de aceea am susținut și susținem politica baronului Parfumu și armarea mareșalului Bum-Bum...

— Așa e că numai ast-fel, — ca și Serbia cu Risticul, — am fi consolidat și noi tronul în.... Regatului cu apă rece?

Secundo. Poporele pravoslavnice potu compta de ați înainte pe promisiunile Rusiei, și Rusia va fi bine-cuvântată de ați înainte de poporele bravoslavnice pentru umanul și creștinescul sprijin, pe uscat și pe mare, datu Serbiei...

Tertio. Civilizata Anglia se poate glorifica, și Europa nu mai puțin, de stăruințele ce au depus pe lângă mielșei din Asia și din Africa pentru blândul tratament datu unui popor creștin, în anul de grație una-mie optu-sute șapte-zeci și șese!...

Așa e că avem dreptate?!

Dela cele din afară trecând la cele din intru, constatăm că, decât peste Dunăre lucrurile mergu tare ghine, din-coci treghile mergu tare-rău, pentru că obladuirea e tare-tare în cerbice, basându-se pe mojici, era opozițiunea tare-mole în balamale, basându-se pe boeri...

Adiaphorisiți, catatrexiți, exorisiți de prin huzmeturi, marele nostru partid liberalo-conservatoro-votatoro-bătătoru, aru fi rămasu isterisitu și mortu de fome, de n'avea minte și praxis în afaceri a aduna bani albi pentru țile negre...

Strigă hoții de păgubași de ne iau aușul, c'am dat tama în lădi, c'am fi lasat cassele publice gole...

Nasee însă întrebarea: dar decât am fi lasat lățile pline, n'ar fi rămasu buzunarele noastre gole? Și ce-am fi devenitu, ați în țile comunarde, în țile negre, fără bani albi pentru țile negre?

Pozunarele însă fiindu-ne pline, noi vedem că ne-e bine, și măcar că voi, necredincioșilor, ne amenințați cu dări în judecată, cu comisiuni palavrentare, cu cassati, pușcării și oane, pozunarul doldura și dicătorea ciocofască ne spun că «nă mană spală pe alta și amându obrazul...»

Haide se vedem, cari pe cari? — Voi cu crucea în senu, cari vă uscați ca lemnul celu sântu, ori noi cu sterlingii crawlști, cari ne umflăm ca grăsunii de Nascerea Domnului?

Striga-vom din băerile animei în *Timpurii, Constituționalei* și *Cucurigi* nostrii c'ați falsificat totu, c'ați violat Constituțiunea instituindu-vă în juđi instruitori, și, la chiamările vóstre, noi nu vom veni inaintea comisiunilor instituite ad-hoc, pentru ca voi să fiți nevoiți a ne aduce în bayonetta, și noi se avem ocaziunea a sbera din rărunchii nostrii «Barbaria!»

Urta-vom ca posedatiți că cei alleși de națiune a ne judeca nu sunt judecatori nostrii firesci, și însăreina-vom pe Parfumii nostrii a vă proba, cu Moarlonii lor în mană, că numai Otuleii nostrii, — cu cari vă trimitteam pe voi la ocnă, uă dinióra — sunt judecatori firesci ai omului!

Băga-vom zavistiia între voi, profita-vom din cea mai mică din greșalele vóstre de clică, — de cari nu vă puteți desvâța, obiceiul fiind devenit fire, — spre a irrita și mai multu, de pre cât meritați, contra vóstră pecei mai athleți dintre voi...

Uă data slabiți, usați, desbrăcați de popularitate, ca Samson de chică, gassi-vom dora erași un șongher conțu, într'unu moment propice, care prin prafu tocului cismeii d-lui se ne fardeze monstruositatea

faptelor ca pudra de orez vicissitudinile coquette-lor bătrâne, și atunci, atunci... *d'a capo al cuore...* în aria politică: noi la stupul de mîere alți cinc ani, voi la propaganda apostolică de reînfrățire a comunarđilor, ca să reîncapeți și să recădeți în aceluiași greșeli și gugumăni ale «năravului din «fire ce n'are leuire!» **Titi.**

IARĂȘI COCONULUI LASCARACHE

De când pășiți rușinea picând de la putere, D'atunci și eu sub-scrisul, măhnit și în durere C'ai fost ticsit la minte și n'ai dat ascultare La ale mele sfaturi; — d'atuncea, mi se pare, De când sătul de țără fugiși la Golășei, M'am surghinit eu însuși în munți la Fefelei! Eram scărbit cu totul pe lumea bărfitoare, Și n'am mai vrut d'atuncea să-ți mai trimet scrisore De frică să n'o nhațe acei ce-au înhățat Depeșile știute ce n'zvon obștesc s'au dat. Sedem retras cu totul de omeni și de lume Nicu vrând ca se mai aflu al lucrurilor nume, Sedem plângend cu lacrimi trecutul dumitale, Dér n'aiba are trebă? — Poftim! imi ese n cale Și mi spune că matala te plimbă prin București Pe când credem cu lumea c'ai fi în Văcăresci, Venit'am dér cu gândul, săltând de bucurie Și te-am văzut pe strade, iar nu în pușcărie! Tot gras și fără grije! tot burteși ești cocone Măcar că-ți curg pe spate mulțime de bastone, Măcar că ești acuma de risul tuturor Și te-a trântit din slavă desculul de popor! Ei bravo! bine ți șade ca leul ai răbdare, Căci lași să te bărfescă pe poftă fie-care Și tac cu nțelepciune. Acum am observat Că ești politic mare și mare om de stat!

Să dăci petroliști ce vor și ce le place, Răcnescă fără preget, dér... spune: ce veți face Când Fléva, Missailă și răul Voinov Te vor băga în forme de prăvil și céslov? Și ce veți face ore când ei te vor aduce Techer-mecher la bară, se jură pe sânta cruce Că altul poruncit'a ministru să te faci, Că altul îți virise în creeri atăți draci?

Și ce veți dice ore când ei cerându-ți sémă De răfuirea țeri, de omenosa-ți iamă, Te vor trimite grabnic în dél la Văcăresci Să stai în celu ce ți dete bastone? Ce gândesci? Răbda-vei tóte istea? — Or cât să ai răbdare Ești nu creștin! Și d'aceia în aste vremi amare, Când tu coți lingușitorii victimă te lasară, Când ați te huiducesc și răi și bun din țără, Ești viu plecatu cocone să ți dau frățesce sfat De și în alte vremuri el n'a fost ascultat.

Grăbeștete cucone și dute la Sinaia În munte unde sbóra vulturul, șoimul, gaia, Și spune-i ca îndată în minte să-și revie, Să schimbe marafetul: să pue în pușcărie P'acei ce arde țara de vie cu petrol! De nu... se știe densusul că o să-l dai de gol! Să chieме de îndată la trebur pe Smintică, Să pue iarăși bita să jöce fără frică! S'atunci... atunci cucone în loc de Văcăresci, Cu ștréngul și cu țepa, veți ști să răfuesci!

Aci ți e scăparea! La lucru bărbătesce! Căci alt-fel, țera noastră se duce, se topește! Iar noi, conservatorii, noi flórea, stîlpii ei, Vom fi perduți de vécuri și jupuiți de piei!

Crucerul Ciocan ot Fefelei.

UNA-ALTA

Un june plin de iluziuni frumoșe pentru o domnișórá care îl nădușise în mai multe seri pe bulevard, la despărțire îi dise:

- Cel puțin, domnișórá, spune-ți mi unde locuiți.
- Strada Silfidelor.
- Ce număr aveți la casă?
- Număr mare?

Ce decepțiune!

* * *

Între două bulevardiste:

- Ți-a pus și ție, dragă, număr mare la casă?
- Nu.
- De ce?
- Pentru că seđ la Otel.
- Dér ție?
- Nicu mie.
- Cum așa?
- Ești locuesc cu bărbatu-meu.

* * *

— Să faci bine să-ți pui la pórtă felinar verde, dăcea mai deunăđi un epistat către o cocónă cu locuința pe calea Moșilor.

- Pentru ce?
- Pentru că faci negoț.
- Ce negoț?
- Șei d-ta.
- Ești țiu magaziu cu modiste.
- Ești apoi?....

* * *

Între două petroliste.

- Cu drept e?
- Ce?
- Ești cu felinar verde și principesa Mișelóica nicu măcar cu număr mare?
- Că bine dăci.
- Aidem de grabă la d. Pache.

* * *

Între doi Crawlști:

- Ai auđitu?
- Ce?
- A câștigat statulu la superarbitru.
- Noi păgubim ce-va?
- Păgubim fresce.
- Cătu?
- Cătu aveam se mai luăm.
- Ești amu luat totu.
- Ești numai uă aravună.
- Pentru restu linge-te pe botu.

* * *

D. Directoru *generalu* (?) alu vămiloru trecend printr'o vamă de la fruntariă ca să mERGă la Viena, spre a-și îndeplini însărcinarea ce i-a datu ministerulu de finance, se dăce c'arū fi dăsu unui vameșu:

- Cam greū vămuesci.
- Vameșelu i-arū fi respunsu:
- Tocmă d-ta vorbești?..
- Directorulu și-a cătat apoi de drumu.

Al.

DE OBSERVATU ȘI ADMIRATU

Perfida bonomiă a fostulu prim ministru Lascar Cargi.

Tupeulu fostulu ministru de justiția Al. Lahovari. Înarmarea generală cu țurcane a generalulu Bum-Bum.

Calculule economico-financiaro-bosunăresci ale fostulu ministru de finance Petru Mavroghenis.

Gulerile *la Marie Stuart* ale doctorulu Petrini de Galați, eru nu din Galați.

Desimea mustăților d-lui senatoru Panait Casimir.

Pirleala mustăților d-lui deputat I. Sturza.

Limodetele doctoriloru Întunecă și More.

Fraculu doctorulu Stein-her-von-grosse-moft und kleine speculazion.

Stabilitatea în funcțiune a d-lui Petrescu, secretarul consiliulu de ministri.

Venerațiunea Craioveniloru pentru hapurile lui Morizon.

Grădina cu bálării, disă botanică, a d-rulu Urdă.

Croiala pantaloniloru și fasonarea favoriteloru d-lui prefectu de V....., candidat u de nsurătore.

Poza în landou a D-lui actualu ministru de interne, cându trece pe calea Mogoșoa la glosea.

Activitatea Curței de compturi în lucrările séle.

Civilitatea stilulu și curățenia espresionilor cu cari se servă scriitorii de la Timpul.

Intimele relațiuni ce trebuie să fi avut fostulu nostru aginte diplomaticu, d. Esarhu, cu vaticanulu, ca să fi pututu pătrunde în arhivele séle secrete și copia documentele cu cari a înauțitu istoria națională.

(Va urma)

DIARUL «PRESENTUL»

Mult s'au ciocnit Munți cei n'alți din Călărași, unii din omeni patrioți, savanți și ilustrisimi, omnipotenți și universali. Mult s'au sbătut... însă nu în zadar.

Fructul acestei generale perturbațiuni este diarul «Presentul» al cărni șef redactor se chiamă d. Munte... Munte... om mare cât un Munte!...

În tótă țera Românescă s'o fi făcut progres, însă ea în capitala Jud. Ialomița ba.

Aci s'au cheltuit mulți bani ca să se facă de tóte, însă pi-ă acum n'a eșit nimic de la cuptor. Irzónic omeni!... mult chibzuesc, ce e drept, însă pe urmă să te ții...

De câte-va luni se clocea diarul «Presentul» care ađi se ocupă cu presintele, fără să se gândească la trecut și viitor. Presintele ne interesăđă. Ce ne pasă noă dac' or veni Turci or Muscali?... póte să vie sánătoși. *Presentul* nu se sinchisește d'alde astea.

* * *

Presentul e present, prin urmare, pur și simplu se ocupă cu presintele.

Profesia sa de credința e însăpământătore; într'alte are să susție din tóte puterile spre a nu deveni țeranul filosof, căci atunci se lasă de plugărie!.. fórté bine... fórté just și pré rațional.

Ca să aveți idee despre redactori séi, citiți *Presentul* și vă convingeți.

Iată:

Presentul, după cum spune în primul număr, va

GHIMPIȘORI

combate viciul și caracterile curbe, oblice și perpendiculare ale omului public!!!... A-ți înțeles? Dacă n'ați înțeles întrebați pe Presentu care se ocupă cu absintele și vă va spune.

În *Presentul*, scrie și Domnișore... iată dar progres... Păcat că nu sunt Calărășian că mi-a'și pune stemă 'n frunte de bucurie.

E miraculos ca un subiect foarte vast :

Pudoreu naturală, se fiă tratat de o D-ră cu atât talent în 10—15 rânduri.

E... bravo, mai cu seamă că se vorbește și de țigani, din care sunt încă mulți pripășiți prin Calărăși.

* * *

Dar despre poezie?... nu știți nimic!... A!... aci e minune, și încă ce... tocmai sonete, în care abia au putut reeși eminenți poeți... și ce sonete?!
Ca să aveți idee vă reproduc aci sonetul din primul No. dedicat d-lui N. F. (n'o fi Domnul Nicu Fleva?... mai sciri!).

Înainte de a citi sonetul, trebuie să vă spun cum se definește și ce se înțelege prin acest gen de poezie, de poezi spitzeri, băcani, toptangii de prin Calărăși.

«*Sonetul este o alababură de 14 rânduri, așezate unu după altu în linie dreaptă. Ca sonetul să fie etern trebuie să aibă rândurile terne. Omul tot d'a una să ajungă sonetul... ca ogaru epurile.*»

Iată și sonetul remarcabil chiar cu punctuația lui, însă să nu pufniți de ris. Cugetați adânc și veți înțelege mult :

SONET LA D. N. F.

«*Omeni tari ca ferul, dintr'un hârb fragil,
«Și uriași cât munți din lucruri pitice
«Ați făcut, și 'n viață puse, cum se dice
«Tot ceia-ce scrise Homer și Virgil.*»

«*Lângă acești luciferi eș nu s'ă de cât fum,
«Și cu tôte acestea, aste rânduri terne,
«Sunt pline de viață, — și vor fi eterne, —
«Dar pôte, și ai dreptul, ca să mă întrebi; cum?»*»

«*E destul ca ție dedicat să fie
«Ast sonet, și 'n viață pentru veșnicie. —
«Iată'l pus; cu tôte, că'i scris, foarte rău.*»

«*Imagina-ți însă, de putem în rime
«Să ascern ale tale calități sublime.
«Ce-ajunge, sonetu'mi și, cu densus, eș?»*»

* * *

Ce frumoșe idei: *omeni din hârb fragil și uriași cât Munți, din lucruri pitice a pus cum se dice scrierea lui Homer și Virgil.* Dar unde? Pôte că în podu lui *State Proștănescu*.

Lângă *luciferi* Homer și Vergil, autoru sonetului dice că e *fum!* și D. N. F. 'l pôte întreba cum?!... Bravo... bravissimo!... Acest sonet, dice autorul celui care 'l dedică ca: *e scris foarte rău pentru veșnicie.*

Ce vreți, pudorea și modestia nu'l putea pune în pozițiune a se exprima alt-fel. În fine, vestitul autor, termină sonetul cum vedeți, iubiți lectori, mai sus. Aci e prea mare filosofie, vă las să cugetați și să înțelegeți d-v. singuri ce-a vrut să dică; resolvând chestiunea să'i trimete-ți spre incurajare un car de aplause tocmai în Calărăși.

* * *

E!... mai are cine-va să grăească de aici încolo, contra Calărășenilor. Eș cred că D'omne ferește.

Încă ce-va mai e bun în noua fôe «*Presentul*», că spune lucrurile pe șleu, basați pe dicătorea: cele naturale nu sunt rușinoșe.

* * *

Într'un minunat articol din No. 2, intitulat: *Ce ne trebuie e ceva curios.*

Autoru, într'un pasagiș se exprimă cam ast-fel: *Presa, Diaristica la noi compromi'e Statu.*

Forțe bine... foarte frumos; să ne punem cu puteri unite ca să înlăturăm pe această afarisită presă.

Nu ne trebuie *Jurnale*, a trecut vremea lor. Când vom lasa gluma, și să vorbim serios nu este așa. Eș dic că tot e trebuință să remăe un *Diar* ori două, în tôte țera și acestea să fie *Presentul* cu consorta sa *Ialomița*, ambele fructe ale capacități Calărășiane, și ambele făcute *prezent* prefectului Mișu Poenaru-Bordea. **Vale-Lungă.**

Grando-mania. — *Timpuriul*, în numărul său de miercuri, pretinde că nebuniă care bântue mai multă *le beau-monde* ar fi **Grando-mania**. — Dracul 'l-a pus pe *Timpuriul* săși ia de colaborator pe Granda ca să și contagieze pe bietul *beau-monde* al său de cea grozavă nebuniă numită **Grando-mania**?

* * *

Deprindere din educațiune. — Uă telegramă, tradusă de poetul Granda și reproducă în *Timpuriul*, tratăză pe sir Elliot de *chir Elliot*. — Măslinariu din Macedonia, tragă-se chiar din lord Byron, au în tot momentul pe buze pe «*chir*» ca uă dinioră boerii pe «*lipon*» și țiganii pe....

Obiceiu este a doua natură.

* * *

Idem. — Mai acum 10—15 ani, juca la opera italiană faimosul baritonu Giraltoni....

Publicul entusiastu, applauda la lăsatul cortinei, strigând :

— Giraltoni!!! Giraltoni! Giraltoni!!!

Numai singuru poetul Granda răcea cât putea :

— Chir Antone! Chir Antone!! Chir Antone!!!

* * *

Om-papagală. — Unu personagiș, cu tropos în tinerețe, răspundea cellui ce 'l întreba asupra stării sănătății și a afacerilor :

— Din ce în ce mai bine.

Îmbetrănită, și prin urmare slăbindu'i facultățile și troposul, ajunse finalmente în spitalu, și, de și în halatul și scufia cunoscută, totuși, interogatu asupra stării sănătății și afacerilor, elu miorlăe :

— Din ce în ce mai bine.

Și se nu credem în existența și omenilor-papagală!

* * *

Historia feerică. — Unu altu personagiș, încolțit de colegii săi a renunția ori la lefa dela Regia ori la diurna de deputatu, și neconvenindu'i de locu nici una nici alta, striga zăpăcitu :

— O! cum se facu, cum se facu să am și lefa și diurnă? Cum se învingu pe inamicii ce mă hărțuescu?

De uă-dată umbra lungană a doctorului Alivad apare, îi presintă unu clistiru și'i dice majestosu :

— *In hoc signo vinces!*

De atunci, personagișul nostru dă cu *clistiru* la E-phoria Spitalelor dela orele 10 pînă la 12 și ia lefa grasă, apoi dă *din mână* pe dealul Mitropoliei dela 12 pînă la 2, și ia diurnă tot atât de grasă, érá colegii lui tacu, tacu tacu, mălcă!

Și se nu credem în feerii!

* * *

Cucurigul. — Stanca drăcoșă dela moșia milostivului conul Nicu dând cu bobii, a preșis că poetul Granda se va lepăda de *Timpuriul* ca Petru, adecă când cocoșul va cânta de trei ori.

Acum trei săptămâni după uă asteptare de două luni, a cântatu uă dată «*Cucurigul!*»

Uă dată ș'a amuțitu.

Causa? — Se dice că milostivul conul Nicu, în dorința d'a nu se lepăda poetul de *Timpuriul*, nu voiesce să'i mai plătescă alu doilea cântec. *Cucurigul* nu cântă neplătitu, *pretextând* că și-ar fi cântat prostu primul cântec.

Ego.

DIARE NOUI

De câte-va zile a apărutu în Ploești uă foiță care se intitulă astu-fel :

VULTURULU

«*Diar cotidianu politicu, apare la fie care două zile afară de duminica și serbători.*»

Urând *Vulturulu* unu fericitu sboru, ne permitem a face redactoriloru sei uă simplă întrebare: La câte zile apare lumina zilei în cabinetulu d-lor, de ore ce diarul e *cotidian* și apare la fie care două zile?

La unu pamfletaru rusu din cei goniți în țera românească.

I

Am vedut nebuni în lume, ce se cred că's omeni mari, Pamfletari și caseș gură; ce strigă tocmai ca... Omeni ce s'alegă de alții, fără s'aibă nici un drept, Pe când scrisele loră chiară, îi isbescu pe ei în pept. Ast-fel zilele trecute, am citit într'un jurnal, Scrisele unui din țera, ce e singuru dat de mal. Criticând pe unii c'astă-di, sunt mufuți ma ton para, Pe când elu în desfrânare, a mânca tot ce avea. Ca cel dupe urmă'n lume, după ce calomniază, Pe acei ce-odinioră, elu făcea ca să se vadă,

De întréga omenire că's cinstiți și omeni bun. Întră pên'n a loră casă, scriind fapte de nebuni. Pe când elu când avea casă, uă nevastă prea cinstită, O safiră de femeie, ce de lume-era iubită, Îi-aplica principiul bâtei, căci nu dicea ce vrea elu, Nu cânta din psaltichie, făcând fapte de mișel. Am citit cum face lumea, c'ăi nebun de legatu, P'unul schiop, pe altul țanțoș și pe altul avocat, P'unul bea, pe altul cântă, și așa mai încolo, Pe când el.... Ascultați bine, de nu e mai oleleo.

II

Într'o vreme când pedepsa, din Sodoma a cădut, P'un district din astă țera, căci pe densus l'a făcut Otcărmitor acolo, se las cât de sbir era. Se las că cu lumea tôte, nu făcea de cât se bea. Într'o di de sărbători, pe când tôte lumea-era, În biserică și slujb, cu evlavie-asculta, Ce se vadă de odată, în amvon că s'a urcat, Otcărmitorul nostru, în odăjdii îmbrăcat. Lumea tôte și făcea cruce, femeele se ridea, Bătrâni se indignară, și elu sberând meret cîtea.

III

Vă întreb acum am spune, omul asta este bun? Este tot, este cu minte, sau e chiar nemțescul Dum? Cu ce drept? Cu ce'ndrăsnelă se alegă d'omenire, Când sunt fapte ce rămăne, de vecinica pomenire? Cum vrea elu în sat la densus, ca să fie ascultat? Căci acésta este totul, ce pe elu l'a indignat. De aceea ca și cața, se agată mai de toți, Ș'i'i tratăză de nemernici, de agrammați și hoți Căci n'a isbutit să fie, și elu alesu deputat, Sau oru ce nu mai să fie, și elu în trebele de stat.

IV

Ai uitat, pôte, bădiță, că ești rus de cei goniți, Ai uitat, că toți la tine, te numesc fără de minti, Ai uitat, că ț'ai dat mâna, cu toți și cu tôte 'n țera, Ai uitat, când făcea'i pruncul, în măicuța lui se sbiară, Ai uitat, pe al tău frate, ce în casă chiar la tine, E mai rău de cât or unde, multe ori fără de pâine, Căci tu după ce hoțește, chiar și mintea îi-ai luat, L-a'i lăsat sărac pe drumuri, căci averea îi ai mâncat.

V

Vedă dar faptele-ți meschine, ce-ai făcut în astă lume, Bagăți capul în cenuge, la minciuni ați nu msi spune Căci te știe omenirea, ați mai toți te-a cunoscut Că ești Cață fără minte. Am dis dar.... și am tăcut. **DAMAFAGA.**

CÔRESPONDENȚA PROVINCIALĂ

Serviciulu particularu alu GHIMPELUI

Simpatiile Românilor pentru Sârbi mergu crescând. — În Comitentulu spermanțetu d'aci s'au ales membri *Voivodul Dimitri Hristevici și Eftihie Scatofoeanovici*, abia r'a strecuratu și un român, anume Costache Leicuşorescu.

Sfatulu ținutu a esplica acelu votu în favore'i afirmâr d'i că, Voivodulu Hristevici fiindu doctoru fără arginți (ca Cosma și Damian) va căuta gratis conțiliulu a căruia d'oge parte lipsescu, parte suntu odorogite «*O capitală economie realizată.*» Una la mână... Fostulu magazineru Scatofoeanovici lihnitu prin îndelungata maziie va înmagazina totu spre a nu face risipa. — Două la mână. Iar Românulu Leicuşorescu, fiind bașu avocatulu va apêra și pe voivodulu doctoru, când din ulnială va trimete prea multe suflete pe cea lume, sau ferescă Dumneșeu va da pașportu pôte și chiaru vre unu sfetnicu; va apêra și pe magazinerulu Scatofoeanovici când s'ar găsi că din râvnă, osirdie și prea multă strădanie aru fi înmagazinatu cu pristosu sau ar fi vămuitu peste rescôle. Ș'apoi se se mai dică că Românii nu suntu omeni practici? Iată dar gurile bârfitorilor astupate.

Pentru obștea sfatulu prin samovolnicie **Argos.**

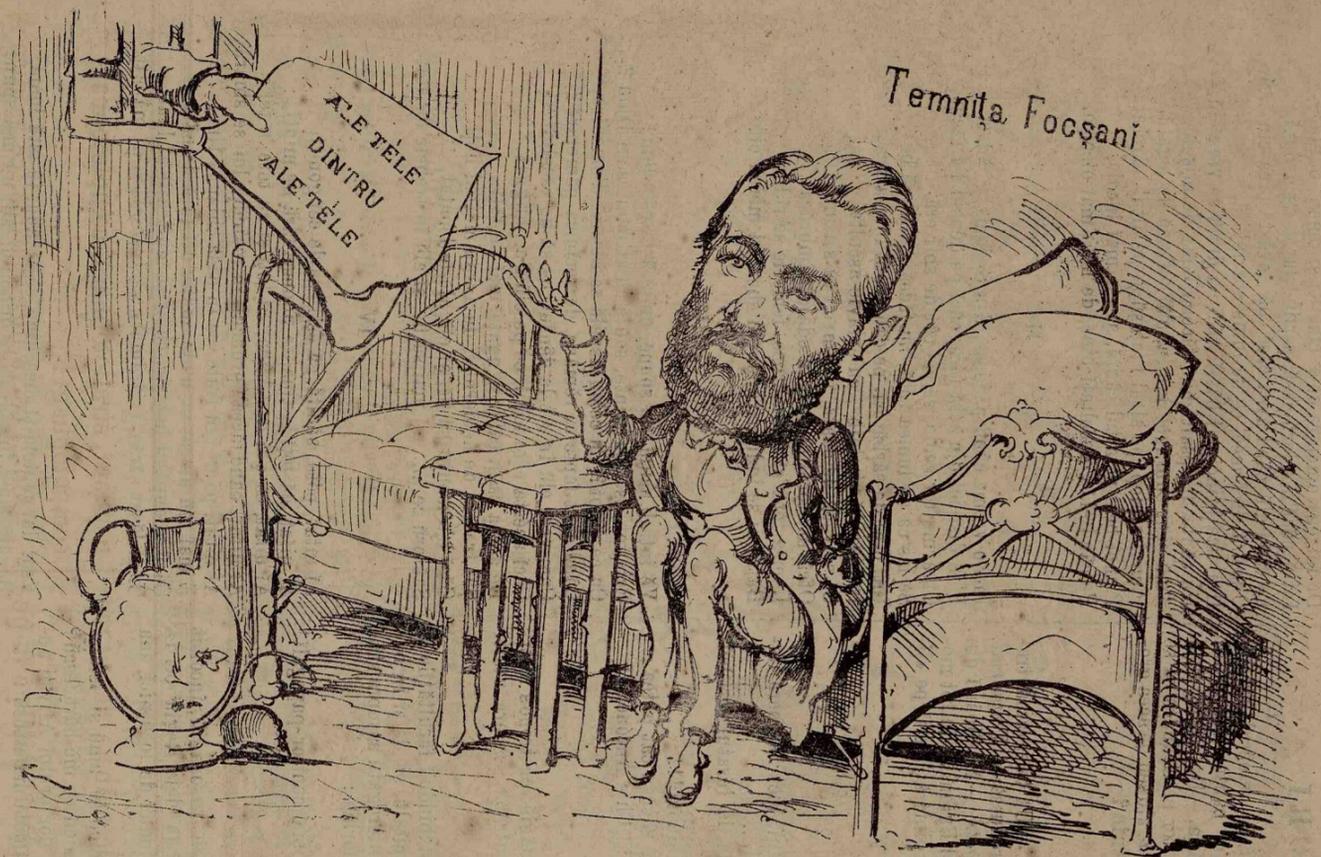
PROMISIUNE

Ni se spune că D-lu Valturescu s'ar fi plânsu contra alegătoriloru din Oltu, care ne-au cerutu se imputăm d-lui Căpitanu muscălescu Caramaliu patronarea alegerei d-lui Poly-zoon ca deputatu alu acelu județu, dicându că trebuia să se adreseze d-sele ca unulu ce este și alegatoru și deputatu și avocatulu.

Cerem șcuze d lui Valturescu de ignoranța n'ostă asupra persoanei d-sele. Pe viitoru, 'i promitem a trimete la d-sea pe toți alegătorii din Oltu, ce voru avea vre uă reclamațiune de făcutu.

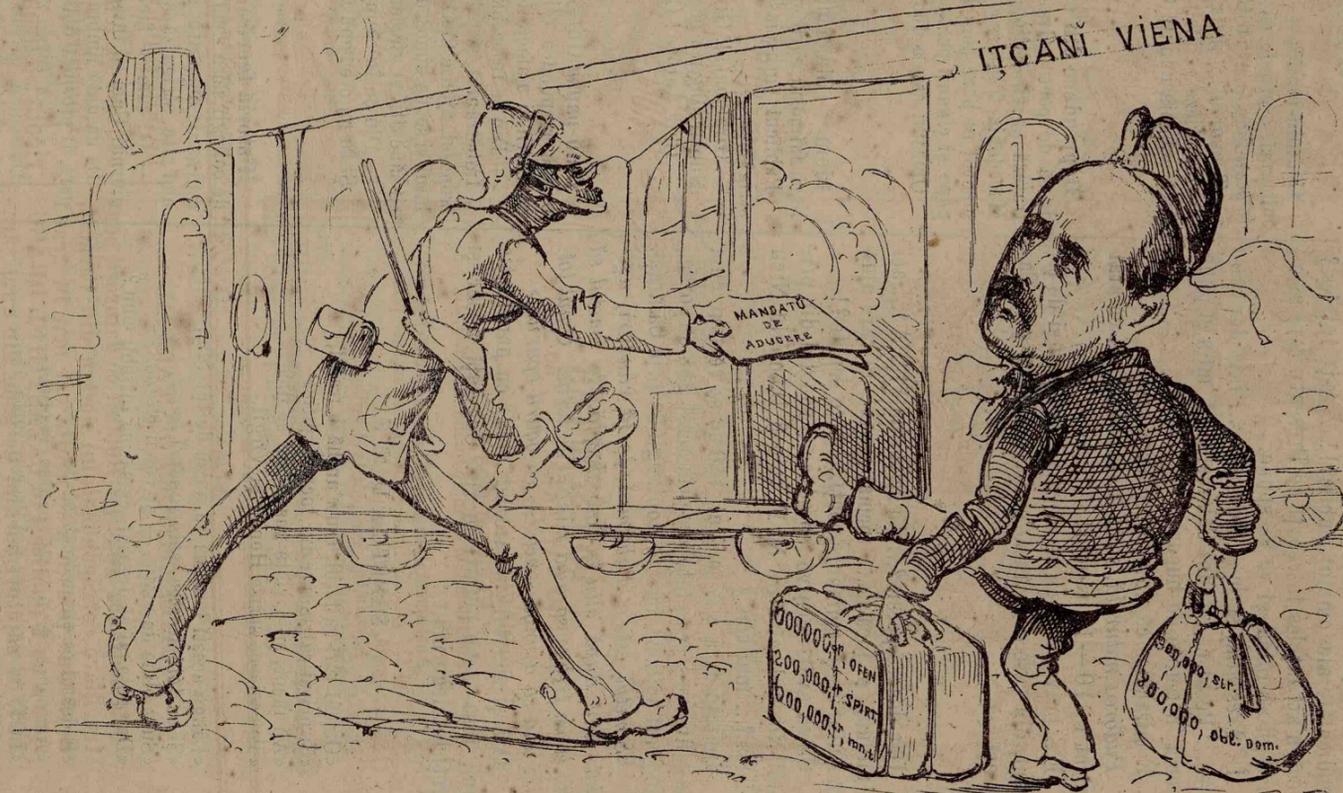
— Ertare, ertare, Stăpina mea.
— Să te erte DAMELE de salon; eu sunt «nă femeă de uliță», nu potū nimicū.

— Dómne, Dómne, dă-mi nă mână d'ajutorū!

I ntórcerea de la Berlin a unui fostū agente diplomatică ș'a bagagiului său diplomaticū, compusū numai din TINERE VAGABUNDE».

— In numele legii... in numele legii... stăi mă, domnule, care fugi cu geamantanele.
— Puteți voi urla și alerga, căci eu... OMNIA MECUM PORTO și p'aci mi-e drumulū la sănătósa. EXELA.